

Eva Andreas
Tunadalskyrkan 200816
Josua 24:16-18, Ps 28:6-9 "Vi vill tjäna Herren"

Den gamle Josua kunde se tillbaka på ett innehållsrikt liv. Han var ung när Mose kom och berättade att han mött Gud i en brinnande buske, och att Herren hade lovat att hjälpa folket ut ur den 400-åriga fångenskapen i Egypten. Josua hade varit med när folket efter många vedermodor stod vid Röda Havet och såg kungens härar bakom sig och bara vatten framför sig. Han hade fått se undret när Mose räckte ut sin stav och vattnet reste sig på båda sidor och hela folkskaran kunde gå torrskodda över till andra sidan.

Josua hade kommit att bli en av dem som fanns nära Mose under ökenvandringen, Han var också en av dem den som så småningom fått i uppdrag att speja på det land de blivit lovade. Och som på tvärs emot de andra i gruppen uppmuntrade folket att våga. Och efter 40 år kom de till gränsen, floden Jordan. Det hade inte varit en lätt vandring genom öknen, de som hade följt med från Egypten var döda, nu var det en ny generation som fick ta över, men de kunde se tillbaka på Guds trofasthet, hur han hade försett dem med mat att äta varje dag, hur skorna på deras fötter inte hade blivit utslitna, hur de fått lagar och förordningar att hålla sig till.

Mose som lett dem genom öknen fick se landet, men fick inte komma in utan fick sluta sina dagar och lämnade innan dess över ledningen till Josua: (5 Mos 31:7,8) *Var tapper och stark! Ty du skall föra folket in det land som Herren med ed lovade deras fäder att ge dem, och du skall själv göra det till dess egendom. Herren skall själv gå före dig, han skall vara med dig. Han sviker dig inte och överger dig inte. Var inte rädd, tappa inte modet.*

I Josuas bok får vi möta skildringarna av erövringen av Kaanans land, med många strapatser och upplevelser, och i sista kapitlet möter vi Josua som nu blivit gammal och talar till folket och ger dem förmaningar och uppmanar dem att hålla sig till herren, inte till någon annan. Han konstaterar: *Jag och min släkt vill tjäna Herren* och i Jos 24:16-18 möter vi folkets svar. Folket svarade: *Aldrig någonsin skall vi överge Herren och tjäna andra gudar.*

Herren är vår Gud. Det var han som förde oss och våra fäder ut ur Egypten, ut ur slavlägret, han som inför våra ögon gjorde dessa stora tecken. Han skyddade oss under hela vår vandring och bland alla de folk genom vilkas land vi drog fram.

Herren jagade undan alla folken för oss, även amoreerna som bodde i landet. Också vi vill tjäna Herren. Han är vår Gud.

Vi vill tjäna Herren! I ett helhetsperspektiv på det som skett så kan de se hans trofasthet, hur han lett dem vidare och gett dem det de har behövt, hur han skyddat dem och gjort stora tecken. Säkerligen fanns det många gånger under åren de ifrågasatt varför det eller det skedde, varför det blev som det blev, men det bestående intrycket var att Herrens hjälp var så tydlig att det leder till att de vill fortsätta att tjäna honom. Sen vet vi när vi läser vidare i Gamla Testamentet att det inte höll så länge, de tog efter andra gudar och glömde Herren, men just vid det här tillfället så var det viktigt att stå fast vid honom.

I en annan av dagens texter Ps 28:6-9 som är skriven i ett annat sammanhang, får vi en beskrivning av vad det handlar om att leva i Herrens närhet och tjäna honom: *Lovad vare Herren, ty han har hört min bön. Herren är min styrka, min sköld, på honom förtröstar jag. Jag fick hjälp och mitt hjärta jublar, hela min varelse tackar honom. Herren är sitt folks styrka, sin smordes tillflykt och räddning. Rädda ditt folk och välsigna din egendom. Var deras herde, bär dem för evigt.*

Det talas om att få bönhörelse, styrka, att Herren är vår sköld, alltså den som beskyddar och som gör att vi kan vara trygga. Att vi får förtrösta på honom. Han ger hjälp, räddning och är vår tillflykt, han är vår herde som leder oss steg för steg.

Det är stora ord, vart och ett med ett rikt innehåll – det handlar om hur Gud möter människan och vill ge allt vi behöver. Också när vi inte alltid ser det och känner det.

Det handlar om någonting mer än det yttre om det vi brukar kalla för inre förvissning, tro på, tro att, även om vi inte alltid kan se det.

De senaste veckorna har jag vi några tillfällen fått se hur omständigheter letts på ett sätt som jag definitivt inte kunnat planera

för på något sätt, och där jag bara insett efteråt att det måste vara Gud som var med och ledde. Och så önskar man att man skulle få se mer av det, men det går ju aldrig att befalla fram, men däremot kan det ge ett större förtroende för honom och en bön om att få se mer av vad han gör.

Men det går inte att bygga tron på sådana händelser utan jag tror att vi behöver se mer på helheten än detaljerna, precis som folket vid Josuas avskedstal som kan säga: "vi har sett hans stora tecken, vi har sett hur han skyddat oss".

Det är ett ord som stått ut lite extra när jag har förberett den här predikan, och det är ordet VILL. Jag och mitt hus vi vill tjäna Herren, också vi vill tjäna Herren.

Enligt wikipedia på internet kan vilja definieras som "att man utövar medveten kontroll över sitt tänkande och handlande".

Det är inte bara något som blir, eller som hänger ihop med en känslöstämning utan det är ett beslut som naturligtvis kan bygga på många saker, men som är så viktigt att man bestämmer sig för att Jag vill göra det eller det.

Vi som är med i gudstjänsten i dag har förmodligen allihop på något sätt sagt "Jag vill följa Herren". Om det skett så att man kan säga tid och stund eller om det är något som växt fram och som man någon gång bejakat kan se olika ut, men vi har tagit ett beslut, jag vill, och om vi inte har gjort det, kan det vara dags att göra det nu. För det är ingen annan som kan göra det åt oss, vi kan inhämta synpunkter, vi kan fundera fram och tillbaka, vi kan sätta upp plus och minus, men till slut är det bara vi själva som kan ta beslutet. Och nog skulle det vara mycket intressant att få lyssna till varandras berättelser om vad som gjorde att vi bestämde oss, vad som ledde fram till att vi en dag kunde säga Jag vill tro, jag vill följa Jesus. För alla har vi vår väg, och Herren möter oss på så många olika sätt.

Men uttrycket JAG VILL handlar inte bara om när man en gång bestämde sig utan också om en inriktning för livet idag. Människorna hos Josua hade varit med länge och upplevt både det ena och det andra och ställs ändå inför valet, hur vill ni gå vidare? Vi har många erfarenheter med oss idag, men också vi ställs inför frågan om vad tron betyder idag: Vill vi fortsätta att tjäna honom och ta del av allt

det han ställer till förfogande t ex utifrån psaltarversernas ord om styrka, beskydd, hjälp, frälsning, att ta hand om oss och leda oss vidare.

Och om vi vill vilka konsekvenser får det för oss? Kan det leda till att vi kan säga Lovad vare Herren han har hört min bön, mitt hjärta jublar, hela min varelse tackar honom, eller kanske det blir lite mer lågmält, en inre visshet, han finns med i mitt liv och jag får lita på hans hjälp och vägledning också när det yttre verkar visa på något annat.

I ps 37:5 står det: *"Lägg ditt liv i Herrens hand. Lita på honom, han kommer att handla"*.

I olika sammanhang både här i Tunadalskyrkan och i andra kyrkor har ett bibelord kommit som en hälsning: Jesaja 43:18-19. *"Glöm det som har varit, bli inte kvar i det förgångna. Nu gör jag något nytt. Det spirar redan, ser ni det inte? Jag ska göra en väg genom öknen och strömmar i ödemarken"*.

Herren vill göra något nytt, och vi får med förväntan se fram emot vad han vill göra. Vi får se tillbaka på vad han har gjort tidigare och uppmuntras av det, och så får vi idag säga: Jag vill vara med, jag vill tillsammans med församlingen och mina medkristna vara en del av det nya som han vill göra, och så får vi säga: jag vill stå till förfogande för honom, jag vill att de gåvor jag har fått ska få användas i hans tjänst, jag vill ta emot av allt det han vill ge. Och så får vi på nytt överlåta oss åt honom och sjunga med i sångens ord. Jag vill göra mitt liv till en lovsång till dig, jag vill leva var dag till din ära.

Vi kommer att misslyckas ibland, vi kommer inte att orka på det sätt vi vill göra, men han är trofast, han reser oss upp när vi faller, han ger oss nya möjligheter när vi inte orkar, han öppnar vägar för oss på många olika sätt.

Också vi vill tjäna Herren. Han är vår Gud!!

AMEN